

faa vil enhver Jordbruger derved kunne sikke sig. Jeg skal saaledes anbefale at stemme for mit principale Forslag under Nr. 13, som gaar ud paa, at det andet Stykke af Forslaget under Nr. 12 skal udgaa.

Skulde dette imidlertid ikke vinde Bifald, saa vil jeg dog indstændig tilraade, at man vedtager mit subsidiære Forslag under Nr. 13 om, at den nævnte strenge Sjernelsesret kun kommer til at gjælde, naar Dyrets Eier ikke kjendes. Thi da kan det forudsættes, at en Mand ikke vil gaa hen og bestabige eller dræbe saa tidt, og det vil i alt Fald saa ikke ske af Had eller Hævnjerrighed, naar Dyrets Eier ikke kjendes. Derved vilde følgende Bestemmelsen i mine Tanker blive meget formildet. — Jeg vilde helst have tiltraadt det Underændringsforslag, som under Nr. 14 er stillet af et andet Mindretal i Udvalget, nemlig af det Medlem, som jeg før nævnte, den 5te Lands- thingsmand for 7de Kreds (S. Vederfen), hvilket gaar ud paa en Omredaktion af den hele Bestemmelse i andet Stykke af Forslaget under Nr. 12. Men da jeg ikke vilde udelade den Sætning, at det i visse Tilfælde skulde være tilladt at bruge Skydevaaben, saa kunde jeg ikke være med til at gaa ind paa hans Affattelse, og jeg har derfor, som sagt, selv foreslaaget enten at stryge hele andet Stykke eller væsentlig at formilde det.

S. Vederfen: Dette Lovforslag gaar jo ud paa i Agerbrugsfremskridtets og i Markfredens Navn at træffe Bestemmelser, der, idet de svare til det fremfærdne Agerbrug, kunne sikke enhver Mand, og ikke mindst den mest fremadstræbende og virksomme og dygtige Landmand, Frugten af hans Arbejde og hans Foretagender. De Midler, som Forslaget i saa Henseende anviser, ere jo omtrent de samme, som den tidligere Lovgivning frembyder, kun med nogle mindre væsentlige Forandringer. Naagtet det saaledes vil erkjendes, at Optagelsesretten, hvor Omstændighederne tillode, at kunne benytte den, er baade et sikkert og praktisk Middel, maa man ved Siden deraf ikke glemme, hvorledes Forholdene ere ialtfald i en betydelig Del af Landet, hvor man slet ikke kjender Høgn, hvor man paa Grund af den

uheldige Udskiftning har mange Lodder spredte paa forskjellige langbortliggende Steder, og hvor der er betydelige Arealer, Engpletter, Kjer osv., der tidligere ere brugte som Overdrev til Græsningssjød, og hvor saa at sige et Slags fælles Eier eller fælles løs Drift har hersket indtil i de senere Decennier. Men ligesom vi i den senere Tid overhovedet ere gaaede frem i vor landøkonomiske Udvikling, saaledes har Fremskridtet i Særdeleshed i Sylland navnlig vist sig i raa Jorders Opdyrking, og det er navnlig de Mænd, der her ere gaaede i Spidsen, der have haft og tilbøds endnu have meget væsentlige Ulemper af Ufreden, der saa at sige næsten berøver dem Frugten af deres Arbejde og Foretagender. Det ligger nemlig i Sagens Natur, at hvor Forholdet er det, at en Mand har sin Lod dyrket, medens alle de omliggende Lodder henhellige som Overdrev til Græsning, der vil denne dyrkede Lod altid for de løsgaaende Kreaturer være et Tiltrækningspunkt, hvortil de ville søge hen; og ligeledes ligger det i Sagens Natur, at selv paa de Steder, hvor alle Lodder, der ligge Side om Side med hinanden, ere dyrkede, vil den Mand, hvis Jord er i den bedste Kulturtilstand, og som derfor baade har den bedste Græsning og den bedste Kornmark, være særlig udsat for paa sin Lod at blive forstyrret af løsgaaende Kreaturer. I Genhold til disse Betragtninger og de Erfaringer, som jeg har haft Leilighed til at gjøre paa forskjellige Steder i Sylland, har jeg troet, at de Bestemmelser, som jeg tillod mig at nævne ved Sagens første Behandling, og som have fundet en Plads i Udvalgets Forslag til § 4, vilde indeholde et mere praktisk Middel til yderligere at værne om Markfreden end de Bestemmelser, som den hidtilværende Lovgivning og det foreliggende Lovforslag anvise. Jeg har, om jeg saa maa sige, haft det Held i Udvalget at finde Tilslutning til denne Tanke; der har kun været et enkelt Punkt, som angaar et mere specielt Tilfælde, hvor Udvalget ikke har kunnet følge med; men jeg har desuagtet i Overbevisningen om det Rigtige i min Tanke ikke troet at burde opgive den, førend Thinget har haft Leilighed til at votere derom. Det sker jo nemlig ikke saa sjældent,